

До каде е случајот "Вранишковски"? Дали со пресудите на судот и одлежувањето на казната во "Идризово" се затвори валканото поглавје од македонските современи црковни страници? Напротив. Наскоро тој ќе сака да воскресне како феникс. Тој не мирува. Јован продолжува со интенциите за духовна асимилација на Македонците, продолжува со иредентистичката политика својствена за соседните земји. Всушност, тој е нивната продолжена рака. Парите пристигнуваат, треба и да се потрошат. Обидите за деградација на сè што е македонско продолжуваат. Како да живееме во некој софистициран среден век! Повторно, како и во минатото, ги проживуваме годините на територијална, политичка, црковна, национална и јазична шовинистичка пропаганда. Некогаш помалку, некогаш повеќе успешна, таа се обидува да нè одврати од македонскиот национален дух, да нè понижи, да ни ја турне главата долу, да ни го одземе достоинството. Е, за таквите асимилатори не се потребни либерални закони преку кои ќе го продолжуваат своето дејствување, не се потребни заштитни мерки пласирани од европската легислатива, бидејќи тоа ќе значи камен на сопствено сопнување. Тоа ќе значи удирање со свој камен по своја глава. Доста беа џумки по македонскиот тил и теме, премногу беа омаловажувањата и обезвреднувањата. Најмалку ние, како народ, тоа го заслужуваме.



ЈАС СУМ ВИЗАНТИЕЦ!

ВИЗАНТИСКИ ЈА ФАЛСИФИКУВ

Иако се помисли дека донесувањето на судските пресуди за девијантното однесување на Вранишковски и издржувањето на казните затвор ќе вродат со плод, сепак тие многу не помогнале. Не беше доволно ниту заминувањето на неколку негови најблиски соработници од т.н. ПОА, за да го натера поранешниот владика Јован да го преиспита својот став и да престане со негативскиот однос кон Црквата, која беше заслужна за неговото издигнување до тој ранг. Јован оди понатаму. Ако треба и сам. Можеби не му се потребни ниту луѓе за сопственото црковно општење. Не му е потребна ниту маса на верници, која обично е пресудна за постоењето или за непостојењето на нешто што треба да има организиран облик. Тоа многу не го засега. Веројатно, не му е битно како на сè тоа ќе гледаат неговите следбеници, како на тоа ќе реагира и онака малиот број приврзаници на самопрогласената ПОА. Многу побитно е до крај да бидат истерани работите на Српската и на Грчката православна црква, кои го имаат

Јован во една истурена позиција на овие простори. Преку него ќе се обидат уште еднаш, по којзнае кој пат, во нивната неколкувековна хегемонистичка стратегија, да го покورات духот на Македонецот и да го натераат да верува во туѓото, а не во своето. Сите овие години наназад Јован оди со крстот на чело. Се самопрогласи за жртва кога лежеше во "Идризово" и му годеше тоа што беше ставен во позиција да брани ставови и идеали. Тој уживаше во тоа што беше осуден. Се поистовети со Исус кога го распнаа на крстот, а Римјаните не му веруваа.

**ЕДНОСТРАНА
ЕВРОПСКА
ЛЕГИСЛАТИВА**

Појавувањето на Јован во едно телевизиско интервју, во доцните часови пред дваесеттина дена, донесе уште една епизода навреди, понижувања и омаловажувања за Македонската црква



Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ИСКРЕНА ПОРАКА

Јоване, постојано повикуваш на нешто духовно, на нешто свето, на нешто канонско. Ги величиш Грците, Србите и Бугарите, а ги негираш Македонците. Тие биле подобри и подуховни од нас. Ние не сме биле просветлени, а тие биле. Па, кој водеше толку војни на Балканот за последниве десет години, ние или тие? Кој е најголем подбучнувач на војните и на насилствата, МПЦ или СПЦ? На таков начин ли и Ти се просветли покрај нив? Кој убиваше и протеруваше, кој асимилираше во Егејска Македонија изминативе децении? Кој ги уриваше македонските гробишта во денешна северна Грција, кој ги погрчуваше имињата на Лерин, Воден, Кукуш... За таква ли просветлена Грчка црква ни зборуваш нам, Византиецу! Па, имале

пет грчки патријарси. Биле фактор. И Сталин беше фактор, и Хитлер беше фактор. Таков фактор се и грчките владици. Иредентисти и духовни асимилатори. Ако не постојат Македонци или не ги признаваш по род, а себеси се нарекуваш Византиец... тогаш немаш проблеми со "комуњарската" власт, туку со народот македонски. Неговиот суд е најгорчлив. Не треба да се игра со неговото трпение, кроткоста и мирољубивоста.

Со изјавите за бугарштината на Миладиновци, за Самуил како цар бугарски, за Крале Марко како голем Србин... ја прелеа чашата. Ги осквернави не само нивните коски, туку и оние на Делчев, Карев, Ченто... на дедо ми и на дедо ти, веројатно. Немаше да има никаков проблем

доколку твојата т.н. ПОА работеше и дејствуваше така како што тоа го прават останатите верски заедници. Но, избра сосема поинаков пристап. А, во него гледам понизно слугување на оној кој плаќа, гледам обид за духовно распнување на еден од најстарите народи на овие простори.

Верата во Бога значи да почитуваш, да сакаш, да му го свртиш образот на оној кој ти ја залепил шлаганицата. Жалам што народот македонски те доживува како ерес и изрод. Ова не е вашиот пат до Бога. Сигурен сум. Ова е патот кој ви го попочија оние од север и оние од југ... Како што тргнале работите, и оние од истокот како да вмешале прсти.

Парите се отепувачка - напишал своевремено Ристо Крле.

ОТ ДУХ НА ЈОВАН А МАКЕДОНСКАТА КАУЗА



ЕДНА ОД БУГАРСКИТЕ ФАЛСИФИКУВАНИ ПЛОЧИ ЗА ЦАР САМУИЛ, ПРОНАЈДЕНИ ВО БИТОЛА

и за македонскиот народ. И никој не изреагира на ниту еден начин. Кога човек подлабоко ќе размисли можеби и ќе заклучи дека е подобро воопшто да

не му придава значење на појавувањето на Вранишковски, ниту да дава коментар на неговите размислувања. Но, сепак тој е фактор кој може да предизвика

потенцијална разградба на нешто што со векови наназад е градено. Зад него стојат црковни организации кои добро плаќаат за да ја тера работата, на негова страна е т.н. либерално европско законодавство, кое од мај следната година, во согласност со новиот Закон за верски заедници, ќе му овозможи официјализирање на неговата ПОА. Чекорејки кон Европа, Македонија беше принудена да усвои таква легислатива, која им овозможува на нерегистрираните и на забранетите верски заедници да почнат да дејствуваат во согласност со законот. И сега тие тука ја гледаат шансата. За секој чекор кој државата ќе го презема за заштита на националното и на духовното достоинство, за секоја постапка која ќе води кон забрана на девијантното однесување на Јован, тој ќе има полно право да се жали пред највисоките европски тела. Европа поинаку ги сфаќа тие модели на верско здружување. Од една страна, бара слободи и права за сите, а од друга, замизува пред постапките на оние кои асимилираат и некого негираат. Дали Европа

Македонија

има модели за неутрализирање на духовните хегемонисти? Брисел премногу еднострано ги гледа нештата и воопшто не прави разлика меѓу она што е вистинска верска организација и она што е создадено од нечија туѓа рака, со цел да уништи некој друг.

УШТЕ ЕДЕН БУГАРСКИ ФАЛСИФИКАТОР

Во продолжение би се осврнал на низата изјави дадени во последниот јавен настап на Вранишковски, кои одеа дотаму што преврте сè долж и попреку во македонското постоење. Прво, според неговите тези, цар Самуил бил бугарски, а не македонски цар, односно за Македонците не било доволен доказ тоа што на надгробната плоча пишувало цар бугарски, па со тврдоглавоста која ја имаме упорно го присвојуваме како дел од нашата историја. Јован заборава дека Македонија, за време на цар Самуил, ги обновила границите на Филип II, во чија чест беше изграден и градот Филипополис. Цар Самуил не ја земал бугарската круна, бидејќи Бугарите биле ханови, а подоцна кнезови, кои многу се разликуваат од цареви. Најпознатиот Самуилов историограф, Скилица, вели дека Македонците и Бугарите биле две најголеми спротивставени сили. Вистинските Бугари од тоа време се нарекувале Мизи, а денешна Бугарија тогаш била Мизија. Во тој период Бугарија била само тема, а не етнографска област. Дури и самите "Бугари" од Второто бугарско царство не го сметаат цар Самуил за бугарски цар. И археолошките извори целосно докажуваат дека Самуил немал никакви врски со Бугарите. Во 1965 година, грчкиот археолог Николос Муцопулос, во црквата "Св. Ахил" на островот Голем Град во Преспанското Езеро, го отворил гробот на цар Самуил. Тој вели дека Самуил бил завиткан во скапоцена пурпурна облека, во која се погребувале само античките македонски цареви, додека ниеден бугарски цар од Првото бугарско царство не е погребан според антички обичаи. Исто така, во царската катедрала "Св. Ахил" се пронајдени записи на старословенски јазик, најверојатно од 998 година, во кои пишува "тоа се троновите на патријархот Герман, на митрополитите на Скопје, Велбужд, Сердика, Бер...", но никаде не пишува нешто за Бугари или за Бугарија. Големобугарските апетити, од крајот на XIX и почетокот на XX век, одат дотаму што прават сè и сешто за да ја фалсификуваат македонската историја и да докажат дека Бугарија полага право на Маке-



ПИСМОТО КОЕ МИЛАДИНОВ МУ ГО ИСПРАТИЛ НА РАКОВСКИ



ВРАНИШКОВСКИ СЛУЖИ ЛИТУРГИЈА ЗА СРПСКИОТ ПРАЗНИК ВИДОВДЕН ВО МАНАСТИРОТ "РАВНИЦА"



БИСЕРИТЕ НА ВРАНИШКОВСКИ

"Ако еден Македонец каже дека е Македонец, тогаш постои. Но, и во Солун има луѓе кои се декларираат како Македонци. Тука настанува проблемот".

"Јас сум авангарда. Како што своевременно Кирил и Методиј биле авангарда со ширењето на писменоста, така и ние денес сме авангарда. Јас денес ги проектирам нештата кои ќе се случат во XXII век".

"Од 14 православни цркви, 5 се грчки со исто толку грчки патријарси. Во такви околности МПЦ никогаш нема да биде призната. Ниту Руската црква не ѝ дава автокефалност на Украинската, која има 40 милиони жители, а не, пак, да ѝ дава на Македонската".

"Што ќе изгуби Црквата ако не се вика Македонска? Ништо. Само нема да биде во единство со другите православни цркви. Таа треба да го носи името на славната Охридска архиепископија".

"Проблемот може да биде решен. Решението е во Нишкиот договор. За надворешна употреба ќе се носи името Охридска архиепископија, а за внатрешна нека си остане МПЦ".

"МПЦ е последниот бастион на комунизмот. Е, за оваа реченица лежев две ипол години в затвор. Комунистите ме затворија".

донија. Во тој период Бугарите фабрикуваат некакви натписи кои наводно ги оставиле цар Самуил или неговото семејство, во кои тие се декларирале како Бугари. Таквите плочи бугарските фалсификатори ги закопувале низ македонската земја и досега се пронајдени неколку од нив во Битола, Воден, Петрич и Благоевград. Сите тие се напишани со доцна аглеста кирилица, која не

се користела во XI век, кога се употребувала валчестата кирилица. Го вратиле времето два века наназад само за да го опишат Самуил како бугарски цар. Биле аматери и невешти во фалсификатот. Оваа анализа ја извршил професорот Хорас Лант од Харвард универзитетот. Оттука, Вранишковски денес само го продолжува нивното дело. Тој е уште еден од редицата фалсификатори, кои

сакаат да го осквернават македонското милениумско битие и постоење.

ТАТАРСКАТА ДЕМАГОГИЈА НА ЈОВАН

Понатаму, Вранишковски како од раков ја истресе тезата дека и браќата Миладиновци се Бугари. Како доказ за таа своја размисла ја посочи нивната збирка "Б'лгарски народни песни". По сè изгледа Вранишковски чита само анти-македонски истории, кои никогаш не се совпаѓале со вистината и со реалноста. Миладиновци, но и Прличев, Жинзифов и други долго време во животот се декларирале како Грци. Зарем тоа значи дека тие тогаш биле етнички Грци, а потоа наеднаш станале етнички Бугари? Зарем со различното декларирање се менува и етничкото потекло? Тоа не игра никаква улога во одредувањето на потеклото на една нација. Миладиновци, дури како возрасни луѓе, под влијание на бугарската пропаганда, почнале да се декларираат за Бугари, исто како што пред тоа, додека биле под влијание на грчката пропаганда, се декларирале како Грци. Кога Миладиновци ги издал песните како бугарски, тој на Раковски му објаснил зошто постапил така. Му испратил писмо во 1861 година, во кое му објаснува зошто песните ги нарекол бугарски, а Македонија - Западна Бугарија. Во него стои: "Во огласот ми Македонија ја назвах Западна Булгарија, зашто во Беч Грците се распорјажават сос нас како со овци. Тие Македонија сакаат грчка земја". Првото писмо е напишано по самото доаѓање од Виена во Русија и почнува вака: "Ние Македончињата недавно овде дојдени...". Меѓу тие Македончиња бил и Рајко Жинзифов кого, исто така, Бугарите го присвојуваат, затоа што некогаш се нарекол Бугарин, но тој се нарекол и Србин. По смртта на браќата Миладинови, познатиот руски научник Рачински напишал: "Зборник на македонски народни песни, навистина прекрасни".

Сега јавно Зоран алијас Јован да одговори дали го прочитал тоа писмо... Ако не, тогаш не треба да дава лажен суд, а ако го прочитал зошто ги искривоколкува нештата. Оттука, Вранишковски или е недочитан во поглед на историјата или се обидува да направи уште еден фалсификат својствен за современите книжевни и литературни бугарски пропагандисти.

По спонзорствата добиени од страна на Србите и на Грците, ќе почнеме да мислиме дека го спонзорираат и Бугарите за да ни продава некаква татарска демагогија.